

CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU

2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail:

cac@justice.md

Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

A-35/14-1 Jul 20 No Jul 07 2020

CHISINAU
COURT OF APPEAL

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail:

cac@justice.md

Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
municipiul Chișinău, str. Al. Lăpușneanu, nr. 28, MD - 2004

Vă expediem copiile de pe cerere și sesizare privind excepția de neconstituționalitate a sintagmei „sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult” din articolul 134¹² alin. (3) Cod penal, înaintată de avocatul Nichita I. în cauza penală privindu-l pe Ursu Vasile Ion.

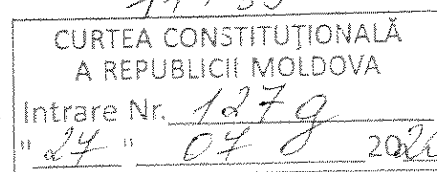
Anexă :

- copia de pe cererea avocatului Nichita I. nr. 6973 din 13 iulie 2020;
- copia de pe sesizare privind excepția de neconstituționalitate a sintagmei „sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult” de la articolul 134¹² alin. (3) Cod penal;
- copia încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2020;

Cu respect, judecătorul

Furdui Sergiu

executor: Ursache Dorin 022 635 430

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE
NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

I. AUTORII SESIZĂRII:

1) Nume: Ursu;

2) Prenume: Vasile;

4) Numele și prenumele reprezentantului: Nichita Ion;

5) Funcția reprezentantului: Avocat;

II. OBIECTUL SESIZĂRII:

1. Obiectul prezentei sesizări îl constituie sintagma „*sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult*” de la art. 134¹² alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova, care contravine art. 1, 20, 21, 22 și 23 din Constituție.

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ:

1. *În fapt*, prin Sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, judecător Varaniță Viorelia nr. 1-270/19 (12-1-66960-11102018) din 14 noiembrie 2019, autorul sesizării, Ursu Vasile a fost recunoscut vinovat se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin.(1) Cod penal și, în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, i se stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 135 (una sută treizeci și cinci) ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.
2. În motivarea soluției adoptate, instanța de fond a reținut drept argument principal faptul că, autorul sesizării a comis infracțiunea de **conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat** în următoarele circumstanțe: *La data de 14 august 2018 aproximativ ora 06:10 min, în mun. Chișinău pe traseul Chișinău Orhei, km 11, de către agentul constatator, ofițer patrulare a BP al INP al IGP Vîhrîstiuc Ghenadie, a fost stopat pentru verificare, mijlocul de transport de model Opel Kadet cu nr. de înmatriculare KRAZ 634, care era condus de către Ursu Vasile. În urma verificării actelor, acesta a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, fapt în legătură cu care a fost supus alcooltestului DRAGER. În urma testării alcoolscopice cu alcooltestul a fost stabilită concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat în mărime de 0,47 mg/l, care în conformitate cu art. 134¹² alin. (3) Cod penal este considerat stare de ebrietate cu grad avansat.*
3. Ne fiind de acord cu sentința menționată, considerând-o ca fiind una vădit ilegală și neîntemeiată, autorul sesizării a înaintat cerere de recurs împotriva acesteia. Care a fost repartizat spre examinare, în procedura judecătorului raportor din cadrul Curții de Apel Chișinău, Furdui Sergiu, dosar nr. 1-18191679-02-1r-13122019, următoarea ședință de examinare a cauzei fiind fixată pentru data de 14.07.2020, ora 09.30.
4. Ulterior, prin Cererea de recurs suplimentară din 09.06.2020 (copia se anexează), acesta a solicitat: 1) *admiterea recursului*; 2) *casarea integrală a Sentinței Judecătorei Chișinău sediul Buiucani nr. 1-270/19 (12-1-66960-11102018) din 14 noiembrie 2019*; și 3) *dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond în vederea administrării de probe suplimentare.*
5. Unul din argumentele principale invocate de autorul sesizării în cererea de recurs suplimentară, a fost faptul că, potrivit Răspunsului nr. 01-12/448 din 16.04.2020 eliberat de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, prin *testarea alcoolscopică* (inclusiv cu alcooltestul DRAGER) se stabilește doar concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de persoana testată, NU și starea

de ebrietate și natura ei. Iar, în situația când nu este stabilită starea de ebrietate și natura ei, nu poate fi invocată starea de dereglare psiho-funcțională a organismului uman.

6. Astfel, condamnarea autorului sesizării, pentru săvârșirea infracțiunii imputate, bazată doar pe rezultatul alcooltestului efectuat cu aparatul DRAGER, care stabilește concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat bazată pe prevederile art. 134¹² alin. (3) CP (în partea contestată prin prezenta sesizare), fără ca să-i fi fost stabilită starea de ebrietate și natura acesteia, în urma supunerii sale testării medicale corespunzătoare, determină caracterul ilegal și neîntemeiat al Sentinței contestate.
7. Așadar, având în vedere că, prevederile art. 134¹² alin. (3) CP, care fac obiectul prezentei sesizări, sub aspectul indicat, au fost aplicate nemijlocit la emiterea sentinței contestate și urmează a fi aplicate și de instanța de recurs la examinarea recursului înaintat de autorul sesizării împotriva sentinței instanței de fond, iar, pe de altă parte, reieșind din circumstanțele invocate de autorul sesizării în Cererea de recurs suplimentară și probele anexate la aceasta, normele respective trezesc o bănuială rezonabilă de neconstituționalitate, acestea fiind în contradicție cu prevederile art. 1, 20, 21, 22 și 23 din Constituție.
8. Considerăm că, prezenta sesizare întrunește toate condițiile prevăzute de art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție așa cum acesta a fost explicat și interpretat de Înalta Curte în Hotărârea nr. 2 din 09.02.2016 pentru a fi ridicată și declarată admisibilă pentru examinarea în fond a acesteia.
9. Astfel încât, raportând prezenta sesizare la condițiile prevăzute în HCC nr. 2 din 09.02.2016, în acest sens, menționăm:
 - a) **obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție:**

După cum am menționat obiectul excepției îl constituie sintagma „sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult” de la art. 134¹² alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova – lege organică – așadar, normele contestate fac parte din categoria actelor prevăzute de art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
 - b) **excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu:**

Prezenta excepție este ridicată de către Ursu Vasile, în cadrul cauzei penale nr. 1-18191679-02-1r-13122019 aflată pe rolul Curții de Apel Chișinău, în care acesta are statutul procesual de recurent și inculpat;
 - c) **prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei:**

După cum am menționat, prevederile art. 134¹² CP care fac obiectul prezentei sesizări, sub aspectul indicat, a fost aplicat de instanța de fond la emiterea sentinței contestate și în mod evident, urmează a fi aplicate și de instanța de recurs la examinarea recursului înaintat de autorul sesizării sentinței instanței de fond, ori acesta, a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) CP, care incriminează fapta de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similar, astfel, încât unica normă din CP care stabilește limita stării de ebrietate alcoolice cu grad avansat, sunt anume prevederile contestate prin prezenta sesizare (art. 134¹² alin. (3) CP);

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate:

Deși, în general, prevederile art. 134¹² CP au făcut obiectul mai multor sesizări examinate de Înalta Curte, menționăm că, prevederile respective în redacția actuală și sub aspectul indicat în prezenta sesizare, până în prezent nu au făcut obiectul niciunei excepții de neconstituționalitate examinate de Curtea Constituțională, și prin urmare, nu există nici o hotărâre anterioară a Curții Constituționale care să aibă ca obiect sintagma „sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult” de la art. 134¹² alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova, care contravine art. 1, 20, 21, 22 și 23 din Constituție.

IV. EXPUNEREA PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII:

1. *În drept*, potrivit art. 264¹ alin. (1) CP, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
2. Totodată, atât art. 134¹² alin. (1) CP, art. 1 din Legea nr. 713 din 06.12.2001 privind controlul și prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri și de alte substanțe psihotrope, cât și pct. 2 Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, definesc starea de ebrietate ca fiind *starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare*.
3. De asemenea, potrivit art. 134¹² alin. (3) CP, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.
4. Totodată, potrivit art. 2 din Legea nr. 713 din 06.12.2001 prin *testare alcoolscoptică* este definită ca fiind acele acțiuni ale lucrătorului de poliție sau ale unei alte persoane abilitate, instruită în mod corespunzător de către instituția medicală competentă, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat de persoana testată, fără a stabili starea de ebrietate și natura ei, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, iar, prin *examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei - complex de acțiuni și procedee cu caracter medical* ce are ca scop determinarea și constatarea stării de ebrietate, precum și a substanței consumate.
5. În același sens, potrivit art. 7 alin. (4) din aceeași lege, starea de ebrietate a conducătorilor mijloacelor de transport se confirmă în urma examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, inclusiv testarea. În cazul în care nu este de acord cu rezultatele primare de stabilire a stării de ebrietate și naturii ei, conducătorul mijlocului de transport este în drept să ceară, în termenele stabilite, o examinare medicală repetată.
6. Așadar, din analiza normelor legale citate *supra*, observăm că legiuitorul a incriminat în partea specială a CP (art. 164¹ alin. (1)), conducerea mijloacelor de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat – anume starea de ebrietate ca stare de

- dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare (art. 134¹² alin. (1) CP) - fiind semnul obligatoriu al laturii obiective al acestei infracțiuni, ci nu simpla aflare persoanei, care conduce mijlocul de transport, sub influența alcoolului.
7. Totodată, în acest sens, observăm că deși, art. 134¹² alin. (1) definește starea de ebrietate în sensul expus *supra*, iar, art. 134¹² alin. (3) CP, stabilește limitele minime a concentrației de alcool în sânge sau al concentrației vaporilor de alcool în aerul expirat de la care se reține starea de ebrietate cu grad avansat de la care survine răspunderea penală prevăzută în partea specială a CP, totuși, legea penală nu prevede și modul de determinare/stabilire a stării de ebrietate al conducătorului mijlocului de transport.
 8. Astfel încât, unicul act legislativ care reglementează modul de stabilire a stării de ebrietate și a naturii ei, este Legea nr. 713 din 06.12.2001 privind controlul și prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri și de alte substanțe psihotrope, care la art. 2 prevede în mod expres că, starea de ebrietate și natura ei urmează a fi stabilită în mod exclusiv în urma examinării medicale, care reprezintă un complex de acțiuni și procedee cu caracter medical, iar, testarea alcoolsopică stabilește doar concentrația de alcool în aerul expirat, **fără a stabili starea de ebrietate și natura acesteia.**
 9. Și prin urmare, observăm că, în lipsa unei reglementări exprese și autonome în legea penală a modului/procedurii de stabilire a stării de ebrietate, prevederile art. 134¹² alin. (3) care prevăd gradul minim al concentrației de alcool în aerul expirat ce determină gradul avansat al stării de ebrietate, contravin dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 713 din 06.12.2001, ceea ce în mod implicit fac ca acestea să contravină și să nu corespundă rigorilor prevăzute de art. 1, 20, 21, 22 și 23 din Constituție.
 10. Ori, în asemenea situație, persoana în privința căreia este incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) CP doar în baza testării alcoolsopice, fără examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, nu este în măsură să determine conduita sa și modul de apărare, chiar și în cazul în care aceasta ar apela la consultanța de specialitate, dat fiind faptul că, pe deoparte, legea penală fără reglementa expres modul stabilire a stării de ebrietate ca stare de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, prevede gradul minim al concentrației de alcool în aerul expirat de la care se reține starea de ebrietate cu grad avansat care angajează răspunderea penală, iar, pe de altă parte, Legea nr. 713 din 06.12.2001, prevede expres și explicit că testarea alcoolsopică nu stabilește starea de ebrietate, aceasta fiind stabilită doar în urma examinării medicale efectuate în acest sens. Și prin

urmare, reieșind din prevederile normelor respective în redacția actuală, persoana urmează a fi condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni, fără stabilirea semnului obligatoriu al infracțiunii imputate în modul corespunzător, ceea ce s-a și întâmplat în cazul autorului prezentei sesizări.

11. Cu atât mai mult că, există un consens european cu privire la necesitatea măsurii recoltării probelor biologice, în vederea determinării gradului de alcoolemie din sângele participanților la trafic (cauza CtEDO X v. Olanda, decizia din 4 decembrie 1979).
12. O asemenea poziție fiind exprimată și de instituția medicală națională de specialitate, IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, prin Răspunsul nr. 01-12/448 din 16.04.2020, potrivit căruia, prin *testarea alcoolscoptică* (inclusiv cu alcooltestul DRAGER) se stabilește doar concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de persoana testată, **NU și starea de ebrietate și natura ei**. Iar, în situația când nu este stabilită starea de ebrietate și natura ei, **nu poate fi invocată starea de dereglare psiho-funcțională a organismului uman**.
13. În acest sens, Curtea a reamintit în mod repetat că exigențele statului de drept presupun, *inter alia*, asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 41).
14. De asemenea, aceasta a mai menționată că, în special în materie penală, dispozițiile articolului 22 din Constituție, împreună cu prevederile articolului 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, garantează principiul legalității incriminării și al pedepsei penale (*nullum crimen, nulla poena sine lege*). (HCC nr. 22 din 01.10.2018, § 27)
15. În jurisprudența sa, CtEDO a stabilit că articolul 7 din Convenție trebuie să fie interpretat și aplicat astfel încât să se asigure o protecție efectivă împotriva urmării penale, a condamnării și a sancționării arbitrare a persoanei (Rohlena v. Cehia, [MC], 27 ianuarie 2015, § 50; Vasiliauskas v. Lituania [MC], 20 octombrie 2015, § 153; Koprivnikar v. Slovenia, 24 ianuarie 2017, § 45).
16. În acest sens, Curtea a stabilit că, constată că principiul legalității incriminării și a pedepsei penale presupune, prin definiție, că nicio faptă nu poate fi considerată infracțiune dacă nu există o lege care să o prevadă (*nullum crimen sine lege*) și că pedepsele nu pot fi aplicate dacă nu sunt prevăzute de lege (*nulla poena sine lege*). Legalitatea incriminării și a pedepsei reprezintă principala garanție a securității juridice a persoanei în materie penală (HCC nr. 22 din 01.10.2018, § 29).
17. Curtea a mai constatat că principiul în discuție are consecințe atât în activitatea de elaborare a normelor penale, cât și în procesul aplicării acestora. Altfel spus, acesta este obligatoriu deopotrivă pentru legislator și pentru judecător. În activitatea legislativă, principiul legalității

incriminării și a pedepsei intervine atât sub aspect material, cât și sub aspect formal. Sub aspect material, acest principiu îi impune legislatorului două obligații fundamentale: (1) să prevadă într-un text de lege faptele considerate infracțiuni și pedepsele aferente; și (2) să redacteze textul legal cu suficientă claritate, pentru ca orice persoană să poată realiza care sunt acțiunile sau inacțiunile care intră sub incidența lui. Aspectul formal se referă la obligația adoptării normelor penale ca legi organice, potrivit articolului 72 alin. (3) lit. n) din Constituție (HCC nr. 12 din 14 mai 2018, §§ 35, 36).

18. Pe de altă parte, principiul analizat le impune subiectelor care au competența aplicării legii penale două obligații esențiale: interpretarea strictă a legii penale și interzicerea analogiei, adică imposibilitatea aplicării ei dincolo de conținutul acesteia, și, respectiv, interzicerea aplicării retroactive a legii penale, cu excepția legii penale mai favorabile (HCC nr. 12 din 14 mai 2018, § 37)
19. Curtea Europeană a relevat în jurisprudența sa că infracțiunea și pedeapsa trebuie să fie prevăzute de lege. Expresia „prevăzută de lege” presupune, între altele, ca legea să întrunească standardul calității, i.e. aceasta trebuie să fie accesibilă și previzibilă (Rohlena v. Cehia, [MC], 27 ianuarie 2015, § 50; Vasiliauskas v. Lituania [MC], 20 octombrie 2015, § 154; Koprivnikar v. Slovenia, 24 ianuarie 2017, § 48). De altfel, Curtea a notat că și articolul 23 alin. (2) din Constituție implică adoptarea de către legislator a unor legi accesibile și previzibile.
20. Condiția previzibilității este îndeplinită atunci când justițiabilul poate cunoaște, din chiar textul normei juridice pertinente, iar la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe sau cu ajutorul consultației de specialitate, care sunt acțiunile și omisiunile ce-i pot angaja răspunderea penală și care este pedeapsa care îi poate fi aplicată, în cazul încălcării unei norme (Koprivnikar v. Slovenia, 24 ianuarie 2017, § 47)
21. De asemenea, în Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea a reținut că, pentru a corespunde celor trei criterii de calitate - accesibilitate, previzibilitate și claritate - norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție, care statuează obligația statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile.
22. De asemenea, în cauza *Rotaru c. României*, Curtea Europeană a statuat că „o norma este

previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane - care, la nevoie, poate apela la consultanța de specialitate - să își corecteze conduita", iar în cauza *Sunday Times c. Regatului Unit*, Curtea Europeană a decis că „[...] cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat".

23. În acest context, Curtea a reținut că, conținutul actului normativ trebuie să permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, claritatea și previzibilitatea fiind elemente *sine qua non* ale constituționalității unei norme. De asemenea, **legea trebuie să reglementeze în mod unitar**, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă să prevadă elementele ce disting particularitățile lor.
24. De altfel, în jurisprudența sa Curtea Europeană a reiterat că persoana în privința căreia se desfășoară o procedură penală este în drept să beneficieze de o diligență, în special în partea ce ține de examinarea cazului său. Astfel, previzibilitatea actului normativ este în strânsă legătură cu garanțiile unui proces echitabil, care sunt concepute pentru a evita plasarea unei persoane, pentru o perioadă îndelungată, într-o stare de incertitudine referitoare la rezultatul examinării cauzei (cauza *Nakhmanovich c. Rusiei*, hotărârea 2 martie 2006, § 89, cauza *Hajibeyli c. Azerbaidjanului*, hotărârea 10 iulie 2008, § 51).
25. Prin urmare, raportând principiile enunțate la circumstanțele cauzei și analiza expusă *supra*, constatăm că reglementările contestate - în redacția actuală - nu corespund acestora și contravin astfel art. 1, 20, 21, 22 și 23 din Constituție.
26. Totodată, anticipând o eventuală poziție a Curții, sau a celorlalte autorități care urmează a-și expune opiniile asupra prezentei sesizări, privind existența unor garanții suficiente cu privire la norma contestată, în sensul că persoana testată alcoolsopic care nu este de acord cu procedura testării, cu modul de funcționare a aparatului de testare sau **cu rezultatul testării este în drept să le conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice**. În acest caz, persoana testată este însoțită de angajatul Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolsopică (pct. 13 din Regulamentul privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei). Examinarea medicală este efectuată în instituțiile medico-sanitare publice abilitate în acest scop de Ministerul Sănătății.

27. Ținem să menționăm că, o asemenea abordare în general este contrară art. 22 din Constituție, potrivit căruia, orice persoană acuzată de un delict este **prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal**, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale și nu este altceva decât o răsturnare a prezumției de nevinovăție, prin faptul că persoana în privința căreia, în rezultatul testării alcoolscoapice a fost stabilit gradul minim a concentrației de alcool în aerul expirat care în redacția actuală a art. 134¹² alin. (3) CP este calificat ca stare de ebrietate cu grad avansat, este prezumată ca fiind în această stare, aceasta fiind obligată să răstoarne această prezumție prin efectuarea examinării medicale pentru stabilirea concentrației de alcool în sânge și a existenței sau inexistenței stării de ebrietate și a naturii acesteia pe cheltuiala sa, ori, potrivit pct. 7 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoapică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, cheltuielile necesare pentru efectuarea examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, precum și/sau analiza de laborator a probelor prelevate (sînge și/sau urină) sînt acoperite de solicitantul examinării/contestării – ceea ce este inadmisibil.
28. Ori, potrivit art. 8 CPP, persoana acuzată de săvîrșirea unei infracțiuni **este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită**, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. **Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.** Concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.
29. Și prin urmare, ține de obligația pozitivă a statului să demonstreze vinovăția persoanei acuzate de săvîrșirea unei infracțiuni, la caz, în ceea ce privește acuzarea persoanelor de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) CP, reieșind din conținutul actual al prevederilor art. 134¹² CP, vinovăția acestora urmînd fi dovedită prin examinarea medicală în scopul stabilirii stării de ebrietate, a gradului și naturii ei, în modul prevăzut de legislație, în toate cazurile de înaintare a acuzației respective.
30. De asemenea, ținem să menționăm că, deși nu face obiectul prezentei sesizări și nu este aplicabil în speța aflată pe rolul instanței de recurs, totuși considerăm că, Curtea ar trebui să se expună și asupra constituționalității sintagmei „*sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 pînă la 0,3 mg/l*” prevăzută la art. 134¹² alin. (2) CP, care în opinia noastră, reieșind din argumentele expuse în prezenta sesizare, este de asemenea – neconstituțională.

V. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORULUI SESIZĂRII:

1. Reieșind din circumstanțele de fapt și prevederile de drept expuse *supra*, având în vedere caracterul neconstituțional al sintagmei „*sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult*” de la art. 134¹² alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova, care contravine art. 1, 20, 21, 22 și 23 din Constituție.
2. Prin prezenta, în temeiul art. 135 din Constituție, art. 4 din Codul Jurisdicției Constituționale și art. 4 din Legea cu privire la Curtea Constituțională,

SOLICITĂM:

- 1) Primirea și examinarea prezentei sesizări;
- 2) Efectuarea controlului constituționalității asupra sintagmei „*sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult*” de la art. 134¹² alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova, sub aspectul încălcării art. 1, 20, 21, 22 și 23 din Constituție.
- 3) Admiterea sesizării și declararea ca fiind neconstituțională a sintagmei „*sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult*” de la art. 134¹² alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova. Care este contrară art. 1, 20, 21, 22 și 23 din Constituție;

VI. LISTA DOCUMENTELOR:

1. Copia Sentinței de condamnare din 14.11.2019;
2. Copia cererii de recurs înaintate de Ursu Vasile;
3. Copia Cererii de recurs suplimentare;
4. Copia interpelării adresate Dispensarului Republican de Narcologie;
5. Copia Scrisorii de răspuns nr. 01-12/448 din 16.04.2020 eliberată de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie.

VII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA:

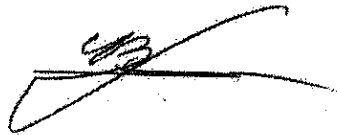
Declarăm pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul: s. Ratuș r. Criuleni

Data: 13 iulie 2020

Cu respect,

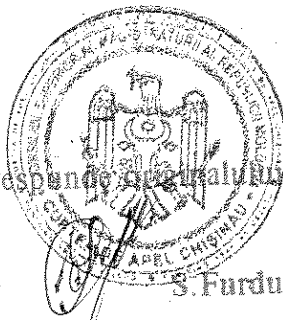
Vasile URSU

Reprezentat de

Avocatul

Ion NICHITA

Copia corespunde originalului.

Judecător

S. Furdui

ÎNCHEIERE

14 iulie 2020

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău în completul de judecată:

președintele ședinței de judecată, judecătorul
judecătorii

Teleucă Stelian

Juganari Marcel și Furdui Sergiu

cu participarea:

procurorului

Devder Djulietta

avocatului inculpatului

Nichita Ion

judecând, în ședință de judecată publică, recursul avocatului Nichita Ion, în numele inculpatului, declarat la 29 noiembrie 2019 și cel suplimentar al avocatului Nichita Ion, în numele inculpatului declarat la 09 iunie 2020 împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 noiembrie 2019 privind-l pe **Ursu Vasile Ion** născut la 28 septembrie 1969, originar și domiciliat în raionul Criuleni, satul Ratuș, căsătorit, are un copil minor, supus militar, studii medii, moldovean, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova;

Cauza a fost judecată în procedura prevăzută de articolul 364/1 CPP, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și conform sentinței atacate:

„Ursu Vasile Ion se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și, în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, i se stabilește pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 135 (una sută treizeci și cinci) ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

Solicitarea procurorului privind încasarea din contul lui Ursu Vasile Ion în beneficiul statului a sumei de 30 lei (treizeci lei) cu titlu de cheltuielile judiciare suportate pentru examinarea medicală a inculpatului în vederea stabilirii stării de ebrietate, se respinge ca neîntemeiată.

Sentința este cu drept de atac în Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), în termen de 15 zile.

Sentința motivată pronunțată în ședință publică la data de 14 noiembrie 2019.”

CONSTAT Ă:

1. Conform sentinței atacate Ursu Vasile Ion este condamnat în baza articolului 264¹ alin. (1) Cod penal, prin aplicare prevederilor articolului 364¹ Cod de procedură penală cu 135 (una sută treizeci și cinci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 (trei) ani.

2. Sentința nominalizată este atacată cu recursul avocatului Nichita Ion, în numele inculpatului, declarat la 29 noiembrie 2019 și cel suplimentar al avocatului Nichita Ion, în numele inculpatului declarat la 09 iunie 2020.

3. În ședința de judecată în apel din 14 iulie 2020 avocatul Nichita I. a înaintat cererea privind excepția de neconstituționalitate sintagmei „sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult” de la articolul 134¹² alin. (3) Cod penal în care solicită:

„... admiterea prezentei cereri. Ridicarea excepției de neconstituționalitate înaintată de recurentul Ursu Vasile cu privire la neconstituționalitatea sintagmei „sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult” de la art. 134¹² alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova, care contravine art. 1, 20, 21, 22 și 23 din Constituție, și remiterea acesteia în adresa Curții Constituționale pentru examinare în modul corespunzător;

Suspendarea examinării cauzei penale nr. Ir-305/19 până la pronunțarea Curții Constituționale asupra fondului acestei sesizări.”

4. Instanța conchide: admite cererea înaintată de avocatul Nichita Ion, în numele inculpatului, în cauza penală privindu-l pe Ursu Vasile Ion și remite cererea și sesizarea la Curtea Constituțională.

5. Sesizarea întrunește condițiile stipulate în Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 2 din 09 februarie 2016 privind interpretarea articolului 135 alin. (1), lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate): obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către avocat - parte a procesului penal; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei penale menținute pe rolul instanței; nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Prin urmare, se constată cazul de sesizare privind excepția de neconstituționalitate.

6. În conformitate cu prevederile cuprinse în Hotărârea Curții Constituționale menționată, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către completul de judecată din cadrul Curții de Apel Chișinău pe rolul căroră se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție.

7. În consecință, potrivit legii, se impune remiterea sesizării propriu - zise la Curtea Constituțională pentru soluționare.

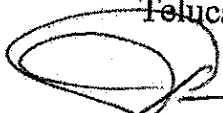
8. În conformitate cu prevederile articolelor 7 alin. (3), 342 și 413 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată

DISPUNE :

admite cererea înaintată de avocatul Nichita Ion, în numele inculpatului și de inculpat, privind excepția de neconstituționalitate a sintagmei „sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult” de la articolul 134¹² alin. (3) Cod penal, în cauza penală privindu-l pe Ursu Vasile Ion, cu remiterea cererii și sesizării la Curtea Constituțională.

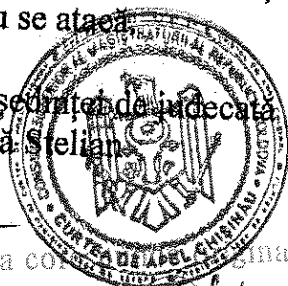
Încheierea nu se atașează.

Președintele ședinței de judecată
Teluca Stelian

Copia co...

Judecător

S. Furdui

Judecătorul
Juganari Marcel

Judecătorul
Furdui Sergiu

